

Gnistgapet

Medlemstidning för Lund Touring Team, nr 4 2014



Gott Nytt År!
önskar



Lund Touring Team i tiden



Foto: Tord Andreasson

Som stolt, nytilträdde ordförande i LTT, vill jag börja min första ledare med att tacka Reidar för de två senaste åren som ordförande. Hur ska jag kunna fylla hans skor? Det kan jag inte... vi har inte samma storlek. Men jag hoppas att jag kan sätta egna fotspår i LTT:s historia med högklackade doxor.

Som en A-typisk "doer" så ser jag inga problem, endast lösningar. Med en drivande personlighet i bagaget, förväntar jag mig att hela "min" styrelse aktivt deltar i klubbens utveckling och att klubbens medlemmar inte bara kommer med idéer utan också är villiga att ta på sig en del av ansvaret – givetvis med full support från styrelsen. Jag har redan mottagit några

spännande förslag, som skulle kunna utvecklas till trevliga aktiviteter! Men... för att kunna genomföra saker och ting så krävs det resurser...

Vad jag vill bidra med i LTT är att jobba för ett ökat antal medlemmar. Det ser jag att vi kan göra genom att fånga omvärldens intresse för LTT. Hur kan vi göra detta? Jo, via nätverk (t ex SMC Skåne), hemsidan, Facebook. Som Personal- och Marknadsansvarig i en mansdominerad bransch (erfarenhet som kan komma till nytta i ordförandeskapet...), ser jag också att LTT aktivt ska vända sig till kvinnor och yngre förmågor. En blandning av medlemmar säkrar framgång och energi för framtiden.

Ja, du förstår säkert vid detta lag att jag ser fram emot mitt nya uppdrag med stor energi och glädje. Och bli inte förvånad ifall jag plockar ut dig som "frivillig" till att hjälpa styrelsen att genomföra ett och annat. Är du med mig för ett LTT i (fram)tiden?

*Gott Nytt År!
Ingrid
Fru Ordförande*

PS!

När det gäller e-mailadresser till LTT:s medlemmar, så vore det bra om du vänligen kunde kontakta kassören Bengt Johansson med uppgift om din aktuella e-mailadress. Bengts e-postadress är: sm7uga@comhem.se



Nyåret närmar sig. Det har blivit dags att byta ordförande, så jag passar på att tacka för förtroendet för de år jag satt som President/Ordförande och även för de år jag var styrelsemedlem och kassör. Det har varit en trevlig tid. Det är ju så att när vintern kommer börjar man planera för vårens turer och avrostningen. Vi har redan passerat vintersolståndet. Kör försiktigt i mörkret så ses vi på vägarna till våren. Jag önskar Ingrid all lycka med ordförandeskapet!

*Eder fd Ordförande
Reidar Karlsen*

PS! Hoppas ni fick en riktigt God Hjul.



Caiza Rönnqvist ny medlem

David Ehrenstråle text & foto

Caiza, med dopnamnet Carin, kör en Honda VTX 1300 och har värvats till LTT av Susanne Borgfors. Bilden togs i samband med LTT:s tur till äppletavlan i Kivik i höstas.

Caiza körde moped i ungdomen. Utbildningen tog fart, familjebildningen och yrkeslivet pockade på uppmärksamhet. Drömmen om en egen MC fanns kvar. Men MC-livet fick anstå tills Caiza i mogen ålder, som en "försenad 50-årspresent", 2006 skaffade sig sin första MC. Det blev en Honda 750 Shadow och medlemskap i Eslövs MC-klubb. Maken kör inte MC, men Carins bror och svägerska kör också och var redan medlemmar i EMCK.

– MC-behörigheten fanns inbyggd i körkortet, så som det var på den tiden, berättar Caiza. Men jag tog ändå några kompletterande körlektioner på en trafikskola för att inte komma ut i trafiken på min nya MC som total grönöling. Jag trivdes med Hondan, säger Caiza. Men det var svårt att hänga med klubbkompisarna när de drog på gasen litet, tillägger hon. Därför bytte jag till en kraftfullare motorcykel efter några år. Det blev en Honda VTX1300 och nu är det inga problem att hänga med i någon klubbkörning.

Hittills har det bara blivit runt 200 mil per säsong, delvis p.g.a. en fotskada. VTX:en har därför ännu inte fått sin 600-milaservice.

Redaktören spaltar upp



Foto: Thorkel Sjögren

Nytt verksamhetsår, omval av alla förtroendevalda. Utom av Reidar som tackar för sig och lämnar över till Ingrid. Tack Reidar för din fina insats! Välkommen i ordförandestolen Ingrid!

Min stora BMW står nu i kallgarage inför vintern. Tanken fylld med bensin för att förhindra rost p.g.a. kondens, batteriet urtaget för att kunna laddas i bostaden litet då och då samt ett skynke över. Styrets alla knappar sprejade med 5-56 som sägs driva ut fukt, lösa rost och förebygga elektriska fel. Fantastiskt att en spray kan åstadkomma allt detta, vem behöver mekaniker då? Men skotern får allt jobba i vinter, för den är ett nyttofordon.

*David Ehrenstråle
redaktör*

Kassören om klubben

Bengt Johansson

Medlemsutveckling

Vid utgången av verksamhetsåret 2012-10-01 – 2013-09-30 fanns 78 medlemmar i klubben. Vid övergång till verksamhetsåret 2013-10-01 – 2014-09-30 valde 18 medlemmar att avsluta sina medlemskap. Flera mailade för att meddela naturliga orsaker till att lämna klubben, men vi bör hålla i åtanke att vi per 2013-09-30 tappade över hälften av de medlemmar som värvades under verksamhetsåret 2012-10-01 – 2013-09-30.

Under förra verksamhetsåret har klubben registrerat 12 nya medlemmar. Detta antal inkluderar dels att vi har återfått kontakten med en av våra äldsta hedersmedlemmar och dels att en medlem med första inträdesår 1971 har återkommit.

2014-09-30 består klubben av 72 medlemmar, fördelade på 62 LTT-medlemmar, 6 familjemedlemmar och 4 hedersmedlemmar. Årsmötet i november 2013 beslöt att förändra medlemsavgifternas storlek. Detta beslut har glädjande,

trots att antalet medlemmar har minskat med 6 personer, medfört en ökad intäkt av medlemsavgifter om 1800 kr.

Antal medlemmar 2014-09-30 är fördelade på följande första inträdesår:

1967	5
1968	1
1971	1
1972	1
1974	1
1977	1
1984	1
1985	1
1987	2
1988	1
1991	1
1993	1
1994	1
1995	1
1998	2
1999	1
2001	1
2002	1
2003	6
2004	4
2005	5
2006	3
2008	1
2010	5
2011	7
2012	4
2013	3
2014	10
Summa	72

Resultatutveckling

Klubbmästeriet har genomfört flera kostsamma klubbaktiviteter. Tillsammans med främst kostnader för klubbtidning, hemsida och årsmöte redovisar klubben även under förra verksamhetsåret negativt resultat.

Likviditet

Klubbens likviditet är god. De senaste årens förluster påverkar inte klubbens möjligheter att fortsatt utveckla verksamheten.

Uddabilden

Källa SVT text/Foto David Ehrenstråle



Vem vill heta Mikael när man kan heta Harley? Särskilt när man redan heter Davidsson i efternamn och är MC-fantast?



Bengt Andersson (t.v.), Christer Olbecker & Sture Lindberg (mitten) och Rolf Müngersdorff (t.h.).

Vinterns vattenhål

David Ehrenstråle, text & foto

Vintesaðsångens informella klubbssammankomster på restaurang Rauhrackel är i full gång. Den första och tredje måndagskvällen i månaden bokar Lars Nicklasson "grottan", ett väl-skyddat utrymme inne på restaurangen som omges av tre bastanta väggar.

LTT är en klubb med många mycket trevliga medlemmar. En del av dem träffar man på Rauhrackel. Med ett, kanske två besök per säsong, är epitetet sporadisk besökare applicerbart på mig. Gemensamt vid mina besök har varit närvaro av

en kärna av trogna deltagande klubbmedlemmar.

Min undran är närmast var klubbens damer håller hus☺? Är kanske platsen eller menyerna för grabbiga eller rent av gubbiga, frågar jag mig. Gillar tjejer inte att gå ut och häva en öl? Är "grottan" kanske så trång att oönskad kroppskontakt riskerar att uppstå? Litet av bastukänsla är det allt, där man sitter tätt, tätt, enligt min högst personliga åsikt.

Gulaschsoppa vet jag är en favorit för många. Wienerschnitzeln är inte heller dum. Själv valde jag salladstallriken.



Lars Nicklasson (t.v.) och Mats Larsson (t.h.).





En världskänd tryckare av grafisk konst och en vd för ett nystartat mikrobryggeri som redan bärgat en guldmedalj – vad har de gemensamt?
Far och son Larsen. Ole och Joacim.

Jo, en hel rad Yamaha 125:or AS1, 2 och 3 mellan 1968 – 1972. Samt en del annat smått och gott. Mest japanskt men en Hesketh tronar stolt bland ett 50-tal motorcyklar. En och annan raritet, exempelvis ett numrerat exemplar av 7 700 st sandgjutna Honda 750 från tiden innan Honda insett succén med sin fyra. Alltihop i ett unikt privat motorcykelmuseum i nordvästra Skåne.

Ole önskade få tillbaka sin ungdoms motorcyklar,

eller i varje fall modellerna. I denna gärning fanns kvalificerad hjälp i form av entusiastiske sonen Joacim, som nu också blivit en utmärkt ciceron i museet. Den första cykeln i samlingen införskaffades 2005. En AS3:a. De flesta exemplaren hämtas i Sverige, men i Frankrike finns en skicklig agent för begagnat.

Då en cykel landat i verkstaden, börjar ett mer eller mindre omfattande renoveringsarbete. 60-70 timmar är en vanlig arbets-

insats per cykel. Lackering sker i Helsingborg. Kromning i England. Nödvändig polering i egna verkstaden.

Reservdelar i större parti köps in från olika håll och viss verksamhet med försäljning och trading finns med skeppning jorden runt. En inte obetydlig marknad finns i Indonesien. Se hemsidan www.yamaparts.com.

På frågan vad som saknas kommer omedelbart svaret en grön Yamaha xs 650, en 1970-tals parallelltwin med för sin tid avancerad motorkonstruktion.



Noterat 1: En AS2:a köptes som skrot i Stockholm. Den visade sig vara en cykel som Ole ägt en gång i tiden.

Noterat 2: På Youtube finns några filmer där Ole provkör renoverade exemplar.

Noterat 3: Några av Oles egna konstskapelser har vists på museer i nordvästra Skåne, Dunkers Kulturhus, Borstahusens konsthall och Tomarps Kungsgård. Men också konsthallarna i Höganäs och Klippan har visat motorcyklar som konstobjekt.

Joacim Larsen (bilden ovan) berättar entusiastiskt, kunnigt och med en smittande glädje om hans och faderns samling av motorcyklar, där tyngdpunkten ligger på den 125-kubikare som Yamaha döpte till AS1, AS2 och AS3, beroende på årsmodell. En brittisk tillverkare hade sagt Mk1, Mk2 respektive Mk3.

11 st 125:or från Yamaha på rad (bilden nedan).





Kiviksturen

David Ehrenstråle text & foto

15 MC-ekipage klara för avfärden från macken i Dalby.

Äppeltavlan i Kivik är alltid sevärd. Om inte annat är denna sevärdhet ett utmärkt svepskäl till att genom ett deltagande träffa vännerna i LTT, kanske för säsongens allra sista gemensamma större körning.

I år hade vi vädret med oss med sol och 17 grader som mest. Med ”vi” menar jag de 15 mc-ekipage som deltog, däribland Pete med dotter och hennes pojkvän.

De kringelikrokvägar som Pete valt ut för turen tog oss bl.a. genom Huaröd, där vi tog en liten bensträckare vid kyrkan. Här finns möjlighet att under civiliserade former pudra näsan. Tack för det Huaröd!

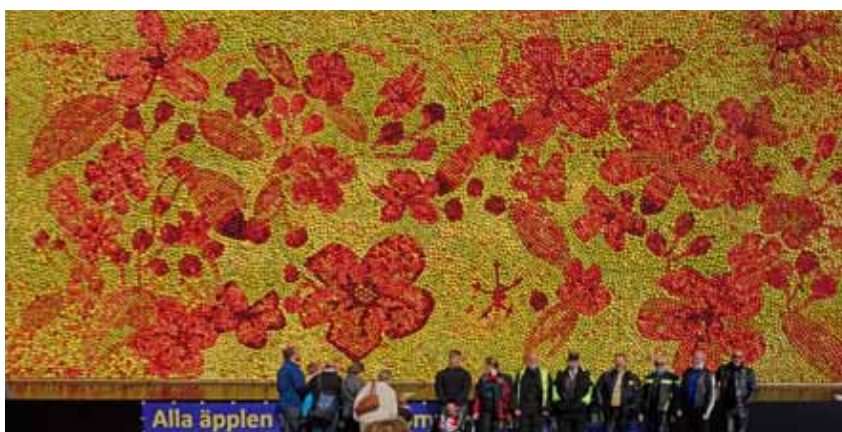
Kivik var smockfullt med folk med därav följande köbildning på hamnens alla restauranger.

För min del stannade trippmätaren på 25 mil, men då skall man rätteligen dra av 6 mil för färden Malmö-Dalby TOR.

Tack Pete!



*Dags för en liten språngfika i Huaröd (ovan).
Bee Nice döptes 2014 års äppeltavla till (nedan).*



*Nr 2 från vänster
är den växelspak
som blev svetsad
i Krakow.*

Fenomenet är ingalunda okänt i motorcykelkretsar, och det är också genom mitt hojåkande jag råkat ut för det jag här skall berätta. Det passar in, så att säga!

För drygt 13 år sedan var jag och min son - då 17 - på hemväg från en 2 ½ veckors 500-milatur till Rumänien. Själva resan har jag berättat om för länge sedan i Gnistgapet. Vi åkte (naturligtvis) på en av mina CX 500 som självklart klarade strapatserna, för sådana var det ibland, med bravur.

Inne i centrala Krakow kände jag dock att växlandet började bli skumt. Efter ett tag kunde jag inte växla upp, bara ner. Och det är ju inte så kul när 110 mil återstår av hemresan. Jag stannade och kollade växelspaken som visade sig vara på väg att gå av - den utgörs av ett klen, kromat

rör på ett solitt fäste. När jag fipplat en stund med spaken gjorde den också just det - gick av!

Jag pillade i trean och på den växeln slirade vi så igång och puttrade iväg mot en bilverkstad som vi fått tips om. Det var nästan kväll och de flesta butiker hade hunnit stänga för dagen. Att hitta en växelspak till en 20 år gammal Honda CX 500 någonstans i Krakow var totalt uteslutet, det hade jag insett från början.

När vi nådde bilverkstaden i utkanten av staden rådde där full aktivitet. Jag tog mina två växelspaksbitar i näven och tågade fram till chefen. Undrade om han kunde hjälpa mig med en nödreparation. En svetssöm borde räcka för att få spaken i brukbart skick igen, tyckte jag. Chefen gjorde färdig bilen han

Att skicka vidare

Sture Lindberg, text & foto

På engelska finns uttrycket ”pay (it) forward” som innebär att man, istället för att tacka/betala för en tjänst någon gjort en, skickar favören vidare till en eller flera personer som man senare råkar på.

höll på med och tog bitarna tillbaks till min hoj för att få klart för sig hur de skulle sitta i förhållande till varann och resten av hojen. Snabbt iväg till ett skruvstycke och sedan låg det snart en liten fin svets på spaken. ”Snyggt men inte pråligt” som f-n sa’ när han målade svansen gräsgrön! Vi kom hem utan fler problem även om spaken fått ett lite annat stuk än original.

Ässå gick det några år - närmare bestämt 13! Under tiden har jag många gånger låtit tankarna gå till den där verkstaden och den vänlige chefen. Han ville för övrigt inte ens diskutera att få betalt för hjälpen. Eventuellt (jag är nog skadad som tänker så) insåg han att han gjorde ett litet shownummer inför sina andra kunder när han snabbt och

Gnistgapet



*Tuk Tuk, en motorcykelbaserad kabincykel i Asien.
Foto: Anna Andersson förmedlat av Inger Degerfält.*

enkelt såg till att sonen och jag kom igång så kvickt igen - gratis och franko!

Så i våras fick jag en dag ett telefonsamtal från verkstadschefen på Lillemans. De hade en hojåkare där som var i trängande behov av hjälp. Alla fem verkstadslyftarna var redan upptagna av pågående reparationer. Kunde jag hjälpa till??

Problemet var att den där hojåkaren hade en färja att passa i Trelleborg om knappt 3 timmar. Han hade en CB 500 (twin, -90-talet) med en helt utsliten kedja som klättrade på dreven och redan hade kilat fast sig ett par gånger. Totalt slut! En ny kedja fanns i packningen men killen behövde hjälp för att få den gamla utbytt.

Jag hatar att jobba under den typen av tidspress och med så struliga förutsättningar så jag sade nej, rakt av, först. Så for tankarna iväg till verkstaden i Krakow. Åsså smälte mitt motstånd ner till en liten fläck, bara! "Vi gör ett försök"! Studsade ner till Lillemans och där stod en modstulen kille från Tyskland med sin ledsna CB 500. Han var nog bara ett par år över 20, om ens det! Det var inte så lite "ledsen cockerspaniel" över hela ekipaget.

Jag kunde inte gärna göra jobbet på asfalten utanför Lillemans verkstad utan bestämde att vi skulle försöka ta oss till LTT:s klubbgarage. Lånade ett kedjenitverktyg i verkstaden och körde sedan upp till Norra Fäladen. Jag först på min CX och grabben försiktigt efter på sin hoj. Kedjan klarade resan mest beroende på att han körde lugnt och tog hänsyn till kedjans skick.

Väl inne i garaget körde jag snabbt av den gamla kedjan (helnitad) med en vinkelslip. Försökte släppa på kedjespännarna där bak innan monteringen av den nya kedjan men de satt som själva f-n! Och det var säkert detta som var orsaken till att ägaren kört omkring med en så bedrövlig kedja – den gick helt enkelt inte att sträcka. Inte en chans att rubba spännarna med de verktyg jag hade till hands! Problem! Den nya kedjan levererades som vanligt med en öppen länk och den hade jag redan nitat ihop. Annars hade jag kunnat kapa av en eller ett par länkar och fått till kedjan i någorlunda rätt längd. Nu fanns ingen tid till att försöka få tag på ny nitlänk. FÄRJAN!!!

Inte mycket att göra och grabben och jag enades om att det bara var att hoppas på turen. Han frågade hur mycket det hela kostade men jag tyckte inte att jag kunde ta betalt - jag var långtifrån nöjd med slutresultatet. Nerför rampen, ut ur klubbgaraget och vidare till utfarten. Redan här såg jag hur kedjan betedde sig – undertill hängde den vid påslag som en trött hängmatta och rasslade vid avslag illavarslande mot drev och annat. Det hela såg också fullständigt horribelt ut när slacket flyttade sig mellan ovan- och undersidan. Framfarten blev naturligtvis därefter. Jag trodde – eller visste, egentligen – att han inte skulle ha en chans att ta sig ur Lund men han tuffade ändå så sakteliga iväg.

Strax före färjans avgång kunde jag inte hålla mig utan ringde upp honom mest för att jag undrade var nå'nstans det tagit stopp. "Jag är i Trelleborg och väntar nu på att få köra ombord på färjan", sade den glade ynglingen. Förvåning är knappast rätt ord för att beskriva vad jag kände. "HAN KOM FRAM, POJKJÄVELN"!!

Ett par dagar senare ringde jag hans mobil igen. Då var han hemma - nära gränsen till Tjeckien. Väl i Tyskland hade han på morgonen letat upp en hojverkstad i Rostock som fixat till justeringarna och kapat till kedjan. Sedan hade det gått geschwint hela vägen hem. Slutet gott, allting gott!

Men det skulle visa sig att det inte var slut där, riktigt! Ett par månader senare ringde en kuf och pratade på halvdarrig tysk/engelska och sade att han stod vid Lillemans och undrade om jag kunde komma ner. Jag begrep först inte att det var den glade killen från i våras men blev snart varse det när jag kom till mötesplatsen. Han hade lånat sim morsas bil, knölat in ett par kompisar och en herrans massa bagage och skulle nu ut på en 10-dagars campingtrip i syd- och mellansverige. Han ville lämna över några öl som bevis på uppskattning för det jag gjorde i våras. Kunde han väl få! Ölen låg naturligtvis underst i packningen, så det mesta åkte ut på asfalten innan de åtråvärda flaskorna kunde överlämnas.

När han ringde var Kersti och jag i stort sett färdiga med en rejäl laddning av vår egen "brutala linssoppa



– en kryddstark historia med, utöver själva linserna, massor av matiga ingredienser. Den brukar uppskattas av dem som provar. Grabbar i den där åldern ser ju alltid hungriga ut så jag bjöd in dem på ett par portioner och inbjudan accepterades på stort. Så där satt vi sedan, Kersti och jag, och hade det riktigt trevligt med de där gökarna när de slafsade i sig soppa och vetelevainbröd i stora mängder. Till

dryck kunde Kersti och jag välja öl – grabbarna skulle ju köra bil så det blev mest vatten där! Ödet kan slå hårt, ibland!

Vi fick ett minne för livet där, både de och vi. Liksom jag aldrig kommer att glömma den där verkstadskillen i Krakow, kommer nog åtminstone hojkillen att komma ihåg oss ett tag. Och det kan han gärna. Kanske även han "skickar vidare"??





Med Lund Touring Team till Rügen

Bengt Johansson, text.

Bengt Andersson & Bengt Johansson, foto.

Under det sista veckoslutet i september (26/9 – 28/9) reste några LTT:are på motorcykel till Tyskland för att genomföra LTT:s 17:e höstutflykt på Rügen.

De här höstutflykterna brukar inrikta sig på både att äta och njuta samt att söka efter roliga och smala vägar att köra på.

Stena Lines färja lade till i Neu Mukran vid lunchtid på fredag och Bengt Andersson, Lasse Nicklasson och Bengt Johansson bestämde sig genast för att leta efter något bra lunchställe. Färden gick inledningsvis till Sassnitz och på landsväg av gammal östtysk modell, det vill säga med kullerstensbeläggning som inte tillät oss att köra fortare än knapp styrfart. I Sassnitz hamn felparkerade vi förstås på en trottoar och intog några fisktallrikar på en restaurang med havsutsikt.

Därefter kändes det lagom att åka mot hotellet i Binz, checka in och dricka några pilsner samt ge oss ut på en kvällspromenad i denna turistort. Inledningsvis hämtade vi ut en bok i den lokala bokhandeln, som Bengt J hade förbeställt, och fortsatte sedan till Restaurang Balkan för att sätta i oss Balkan Tellers. Kvällen avslutades tidigt eftersom vi hade stigit upp redan kl 04:00 för att hinna till färjan.

Lördag disponerades till att köra runt på Rügen. Vi sökte dels efter gamla vägar

vägar som vi har kört på förut och dels så hittade vi faktiskt några nygamla vägar. De bestod på sina mest lättkörda avsnitt av två betongspår för bilhjulen. En väg som vi sökte efter visade sig inledningsvis svår att hitta. Bengt J, som utgjorde stundens stigfinnare, fann sig ha kört in på uppfarten till två tyska villaträdgårdar, varav det i den ena fanns en extremt nyfiken villaägare. Det är ju inte varje dag som man får besök av tre motorburna ungdomar. Under vändningsmanövrering bar det



*Vi sökte dels efter gamla vägar som vi har kört på förut
dels hittade vi faktiskt några nygamla vägar.*

sig inte bättre än att det blev motorstopp, Bengt J kastades framåt styret men lyckades hålla XJR:en på hjulen. När vi väl hittade rätt infart så hade den begåvats med förbudsskylt sedan förra gången vi körde där. Denna dag intog vi lunch

med sedvanlig fisktallrik på restaurang i Breeges hamn. Kvällsmiddag blev också sedvanlig, det vill säga knaperstekt anka på den kina-restaurang i Binz som drivs av en vietnamesisk familj. Mätta och belåtna återvände vi söndag kväll med

Stena Lines färja till Trelleborg, lagom för att mellan två vajerräcken fastna i en trafikkö till följd av en olycka i rondellen norr om Trelleborg. Efter en halv timmes väntan kunde Bengt A bryta oss ut ur kön för att köra omvägar mot Vellinge.



Stelviopasset

Kurvor en soppig upplevelse

Ju äldre jag blir, ju fler kurvor gäller det att lägga bakom sig. Raksträckor – blä. Nämn ordet motorväg och jag somnar. Måste ha med åldrandet att göra att jag behöver starkare intryck på vägen för att just den stunden skall vara värdefull. Liksom med mat. Måste kryddas mer för att smaka.

Därför gillar jag mustiga soppor med intensiv smak där varje sked blir en smakupplevelse. Liksom en kurvig väg, som kan ha en rytm som passar min kropp och själ. Jag, motorcykeln och vägen blir en enhet som fungerar och ger en känsla av flow. Flow! En dansk dryckesslogan har fångat vad det handlar om i livet: ”Man skall vara god vid sig så länge man har sig”.
Håkan Rosborg text & foto



Klubbens glöggfest hos Müngersdorffs

David Ehrenstråle, text & foto

Vi var fem medlemmar som dök upp på klubbens Glöggfest hemma hos Margaretha & Rolf Müngersdorff. En sjätte medlem var anmäld, men tvingades avstå för att ta hand om en äldre förälder.

Värmen (den mentala och fysiska) var det sannerligen inget fel på denna kväll. Klubbkassan står för fiolerna, men någon handlar, preparerar, tillagar det hela och upplåter dessutom

platsen, det vill säga sitt hem åt oss. Vi vet alla vad detta innebär – en massa jobb och städning före och efter invasionen. I år var invasionen inte fullt lika omfattande som en del tidi-

gare år. Synd, kan man tycka, för det är alltid trevligt att träffa klubbkompisar och prata även utan hjälm och skyddskläder.

Nu satt Sture Lindberg och Kersti, Lars Nicklasson, Janos Grönhed, författaren till dessa rader samt förstås Margaretha och Rolf och hade det trevligt. Vi åt och drack gott. Janos, för övrigt, alldeles nyinflyttad till Malmö från Ingelstråde i Höganäs.

Välkommen söderut Janos men framför allt TACK Margaretha, Rolf och LTT!



Jan Hartvig kör eget på Bikesupport

David Ehrenstråle, text & foto

Jan Hartvig är ingen gröngöling i MC-svängen precis. Några av oss kanske minns honom från hans tid på MC-Huset. Sedan några år kör han eget under namnet Bikesupport.

I sitt företag vänder sig Jan till såväl oss konsumenter som till andra professionella aktörer inom MC-handel och dito verkstäder.

Bikesupport har en betydande näthandel under adressen bikesupport.se.

Det är inget litet program av varor och tjänster som Jan erbjuder: fordon nya och begagnade, reservdelar, slitdelar. Oljor & kemprodukter, stölskydd, accessoarer, verktyg, begagnade delar samt MC- och bilverkstad. En av tjänsterna är däckhotell, en annan vinterförvaring. Jan byter och säljer däck till såväl din MC som till bilen.

Här kan du också köpa MC-väskor och batterier. På mopedsidan representerar Jan PGO, Peugeot och Rieju med auktoriserad verkstad för dessa märken. En produkt som är intressant är Ilmberger karbonskärmar.

Som relativt nystartad företagare utvecklar Jan kontinuerligt sitt utbud av varor och tjänster. Därför må denne skribent måhända vara ursäktad om han inte hinner med i den allra senaste utvecklingen. Bäst

Jan Hartvig säljer PGO, Peugeot och Rieju och är auktoriserad för service på dessa.





information får du som är intresserad genom att besöka hemsidan. Där finner du hela programmet samt dagsaktuella erbjudanden och kampanjer. När detta skrivs exempelvis ett utrustningspaket till Triumph Tiger xc800/800 med motorbåge, väskram och väskor, USB-uttag och extraljus av LED-typ till ett starkt rabatterat pris.

På däcksidan är Avon och Heidenau huvudmärken även om Jan gärna offererar alla vanligen förekommande däckfabrikat, såsom: Michelin, Metzeler, Pirelli, Bridgestone och Continental.

Läge: Arlövsvägen 22 i Arlöv.

Hyllan med oljor, kemikalier, vätskor, tändstift och batterier är välfylld såväl för Bikesupports egen verksamhet som för oss konsumenter och Jans alla professionella kunder inom MC-handel och bland MC-verkstäder.

Att däck är en förbrukningsvara för våra 2-hjuliga telningar känner vi väl till. Jan erbjuder Avon och Heidenau samt alla andra vanligen förekommande fabrikat.



Foto: Reidar Karlén



Ordförande	Ingrid Salmon Norén	070-960 5277	presidenten@ltt.nu styrelsen@ltt.nu klubbmastaren@ltt.nu
Kassör	Bengt Johansson	073-056 6773	medlemsservice@ltt.nu styrelsen@ltt.nu
Ledamot	Pete Mace	070-280 0612	styrelsen@ltt.nu klubbmastaren@ltt.nu
Ledamot	Lars Nicklasson	070-638 4045	styrelsen@ltt.nu
Ledamot	Tord Andreasson	070-691 2341	styrelsen@ltt.nu, webmaster@ltt.nu facebook-admin@ltt.nu klubbilder@ltt.nu
Ledamot	Christer Olbecker	070-476 2865	styrelsen@ltt.nu
Ledamot	Ingela Holmgren	070-913 4962	styrelsen@ltt.nu facebook-admin@ltt.nu

Uppdrag utanför styrelsen

Garageförman	Bengt Andersson	073-722 4183	garageforman@ltt.nu
Revisor	Nils Bosrup	073-507 4850	nils@bosrup.nu
Revisor	Anders Holt	040-150 905	anders.tychobrahe@gmail.com
Valberedning*	Sture Lindberg	046-138 494	sture@cx500.se
Valberedning	Bengt Andersson	073-722 4183	ba69se@yahoo.se
*sammankallande			
Klubbadress	c/o Bengt Johansson, Östen Undéns gata 192, 227 62 Lund		
Plusgiro	14 82 46-2		
Hemsida, Facebook	www.ltt.nu, www.facebook.com/#!/groups/190221367717014/		
ePost till hela klubben	klubbmedlemmar@ltt.nu		
Gnistgapet	Medlemstidning för Lund Touring Team		
Redaktör, layout	David Ehrenstråle	070-941 5823	gnistgapet@ltt.nu
Tryck	Lunds kommun, Serviceförvaltningen, Tryckeriet		

Kalender 2015



Januari		
Måndag	19	Innemöte på restaurang Rauhrackel kl 19:00.
Februari		
Måndag	2	Raurackel kl 19:00.
Tisdag	17	Säkerhetskväll hos Rock'n Rollkocken (preliminärt).
Mars		
Måndag	2	Rauhrackel kl 19:00.
Måndag	16	Rauhrackel kl 19:00.
April		
Måndag	6	Ut-och-köra kl 19:00. Statoilmacken Norra Fäladen. PREMIÄR!
Lör- eller söndag	18/19	Avrostning. Eventuellt i samarbete med SMC. Vi återkommer!
Måndag	20	Ut-och-köra kl 19:00.
Maj		
Apr-maj	?	Lillemans. Förhoppningsvis april eller maj. Vi återkommer!
Måndag	4	Ut-och-köra kl 19:00.
v 20-22		Kurvornas resa i Italien och södra Frankrike. Håkan Rosborg och Jörgen Johansson ordnar och återkommer.
Måndag	18	Ut-och-köra kl 19:00.
Juni		
Måndag	1	Ut-och-köra kl 19:00.
Lördag	6	Ørerunt. Nytt upplägg. Vi återkommer!
Måndag	15	Ut-och-köra kl 19:00.
Tisdag	23/30	Löddeträffen. Datum är väderberoende. Vi återkommer!
Juli		
Måndag	6	Ut-och-köra kl 19:00.
Onsdag	15/29	Sydkusten. Datum är väderberoende. Vi återkommer!
Måndag	20	Ut-och-köra kl 19:00.
Augusti		
Måndag	3	Ut-och-köra kl 19:00.
Veckoslut	?	Sommartur med övernattnig. Vi återkommer!
Måndag	17	Ut-och-köra kl 19:00.
September		
Måndag	7	Ut-och-köra kl 19:00.
	?	England, eventuellt. Pete Mace ordnar i så fall och återkommer!
Måndag	21	Ut-och-köra kl 19:00.
Oktober		
Lördag	3	Kiviksturen för koll av äppeltavlan.
November		
		Årsmöte. Vi återkommer!

Den mest aktuella informationen hittar du alltid på vår webbplats: www.ltt.nu

Riv av
(eller skriv ut) och fäst
på kylskåpsdörren!